

במדבר

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

א. וידבר ה' אל משה במדבר

מה שקיבלו את התורה במדבר דיקא כי בלא התורה נחשב כל העולם הפקר במדבר והכל יכולין לשלט בו חס ושלוש. כי באמת הן בכלליות העולם קדם קבלת התורה והן בכל אדם בפרטיות, כל זמן שאינו נוהג כשורה חס ושלוש ואינו מקים את התורה חס ושלוש אז העולם והאדם הם בבחינת הפקר, כי אין הפקר גדול מזה כשאין חושבין על אחריתו ותכליתו ומה יהיה ממנו בעלמא דאתי לאחר פטירתו כי אי אפשר להמלט מן המיתה בשום אופן כי אפלו כשיבוא משיח במהרה בימינו גם אז יהיה מכרח כל אדם למות כמו שאמר רבנו ז"ל בפרוש שאפלו משיח בעצמו ימות לא כמו שחושבין העולם ששיבוא משיח תתבטל המיתה כי לא כן הוא כנ"ל.

ואם כן מאחר שאי אפשר להמלט מזה ואז יהיה עולם ארך לעולמי עד ולצח נצחים היש מפקר גדול מזה כשהולך אחר תאוות לבו ומפקיר עצמו מחיים נצחיים וכמו שאמר רבנו ז"ל ונדפס בשיחות הר"ן שאמר רבנו ז"ל שהפקרות אין צריכין לעבודת ה' יתברך כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות. ואמר אף-על-פי שאצלי אין זה הפקרות כלל כי אדרבה להפך הוא מפקר, הינו מי שאינו מפקר עצמו בשביל ה' יתברך והוא מפקר באמת, אך אף-על-פי-כן אפלו מה שנקרא אצל העולם הפקרות וכו' גם זה אין צריכין כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות, עין שם.

נמצא שבאמת זה שאינו הולך בדרך ה' והוא מפקר באמת כי אין הפקרות גדול מזה שפוקיר חיים נצחיים וטוב אמתי ונצחי בשביל שעה קלה בשביל תענוגי עולם הזה שהוא כצל עובר וכל תענוגיו מערבים במרירות ככעס ויגון ומכאובות ואין שום אדם שרודף אחר עולם הזה שיהיה לו נחת ותענוג בעולם הזה כי כל ימיו כעס ומכאובות כי העולם הזה מלא פגעים וצרות ויסורים ודאגות ומרירות גדול בכל עת ובכל שעה וכמובא בשל"ה אין רגע בלא פגע אין שבוש אין שמטה וכו' וכו' עין שם. וכמבאר אצלנו במקום אחר שבאמת אין נמצא גם אחד שיהיה לו עולם הזה כלל.

ויבדאי אין טוב באדם כי אם לרדף תמיד אחר התכלית האמתית תכלית הנצחי שהוא לעבד את ה' תמיד לסור מרע ולעשות טוב שזהו טוב אמתי לגיבץ נצחים. נמצא מי

השבת

רבי נחמן זצ"ל

זמרים

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* מספר כוכבי אור *

עש המהרש"א ז"ל היה רב באיזה קהלה והיה יושב ולומד עם הישיבה שלו כל היום בלוי. והיה אז רב דמדינה אותו האיקלים [אזור] שהיה המהרש"א ז"ל תחת ממשלה אותו הרב דמדינה, והיו מכרחים כל הרבנים של הקהלות ששייכים להרב דמדינה לבוא לפני הרב דמדינה לקבל פניו ולטל ממנו רשות, כנהוג בדורות שלפנינו. וכן היה, שבאו כל הרבנים כלם של כל הקהלות להרב דמדינה לקבל פניו. והרב המהרש"א ז"ל לא בא אליו רק היה יושב ולומד תמיד.

עש ודן אותו הרב דמדינה לכף זכות ואמר, אולי מחמת שטרוד בגרסה על כן לא בא אל שלחן המלך. ונתישב הרב דמדינה ונסע אצלו אל המקום אשר היה חונה שם הרב הקדוש המהרש"א ז"ל, ובא אל העיר ויחדרו כל העיר לקראתו כנהוג, ובאו כלם לקבל פניו, והרב המהרש"א ז"ל לא אבה ללכת אליו. ודנו הרב דמדינה גם כן לכף זכות, ותלה גם זאת בבטול תורה שאינו רוצה לבטל מלמודו.

עש ואמר הרב דמדינה אני אלך אליו, ועמד הרב דמדינה והלך אל בית הפנסת שהיה יושב שם המהרש"א ז"ל עם תלמידיו, ובא אל הבית הפנסת. והרב המהרש"א לא זז ממקומו ולא הפסיק מלמודו, ולא נתן לו שלום כלל. אף על פי כן דנו לכף זכות גם עכשו, ואמר אולי גם זה מחמת שאינו רוצה לפסק פומה מגרסה, בתוך כך בא בחור אחד יפה עינים לבית הפנסת, ומיד חרד המהרש"א לקראתו וקם מלפניו מלא קומתו וחלק לו כבוד, ודבר עמו הרבה מאד.

עש אז קצף הרב דמדינה מאד על המהרש"א ז"ל וכעס עליו מאד ובוזה אותו, ואמר, בתחלה בשלא באתם אלי למקומי דנתי אתכם לכף זכות. ותליתי בבטול תורה; אחר כך בשבאתי למקומכם ולא באתם אלי, דנתי אתכם גם כן לכף זכות, ותליתי גם כן בבטול תורה. אחר כך בשבאתי לבית הפנסת ולא נתתם לי שלום, דנתי גם כן לכף זכות, ותליתי גם כן בבטול תורה, שאין אתם רוצים להפסיק מן התורה כלל. עכשו אני רוצה ששקר הוא, כי הלא את החבור בפרתם ודברתם עמו הרבה באמצע הלמוד. וכעס עליו מאד. ואמר המהרש"א לאות ולמפת שהחבור הזה בעוד שתי שעות יהרג, ולא רצה הרב להאמין ולקח את החבור הנ"ל והלך עמו אחת הנה ואחת הנה, ודבר עמו הרבה הרבה לכל יניחנו להתעלם מן העין ... (זהומושך מעבר לדרך)

שאינו מקבל על עצמו על תורה ומצוות הוא בחינת מפקר ובאמת הוא הפקר כי נסתלק ממנו שמירתו יתברך והכל יכולין לשלט בו וכמו שמצינו בכלליות ישראל כשחטאו בימי בית ראשון שנבאו להם הנביאים שיהיו כמו הפקר וישלטו בהם העכורים כמו שכתוב בירמיה ל"ד הנני קרא לכם דרור נאם ה' אל החרב וכו'. ופרש רש"י שם הנני קורא לכם דרור מאתי שאיני אדון לכם ותהיו הפקר אל החרב וכו' וכיוצא בזה בכמה פסוקים וזהו בחינת חרבן הבית המקדש כי מחמת עוונותיהם הפקיר ה' יתברך את הבית המקדש עד ששלטו בו ידיו זרים: כי קדם קבלת התורה וכן כשעוזבין את התורה חס ושלוש ואין מקימין אותה חס ושלוש, אזי העולם חס ושלוש בבחינת הפקר פי עקר קיום העולם הוא על-ידי התורה.

וישראל וכו' בכל העולם ומלאו על-ידי קבלת התורה ובשביל זה קבלו ישראל את התורה במדבר כי מדבר הוא מקום הפקר להורות שישאל וכו' בכל העולם מן ההפקר על-ידי התורה כי קדם קבלת התורה הכל נחשב כמדבר שהוא הפקר. (חושן משפט - הלכות הפקר ונכסי הגר ג', אות א')

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

סיפור השבוע

* המשך הסיפור *

... להתעלם מן העין עד עבר השתי שעות להכחיש דברי המרש"א ז"ל. ויהי מדי עברם בעיר וחלף והלך אצלם איזה אדון, והיה מושך בקנה שרפה ורובהו לפי תמו לירות איזה עוף וכיוצא בדרבם, ויך את הבחור הנ"ל ונהרג אחר שתי שעות מיד בדברי המרש"א ז"ל, לא נפל דבר. ורץ הרב המדינה הנ"ל ובא אל המהרש"א ז"ל ואמר לו המרש"א ז"ל שבסמוך ביאו הרוג לפה. בתוך כך שהיו מדברים נשמע מיד שהביאו איזה הרוג אל העיר.

אז נתבהל הרב המדינה הנ"ל, ושאל להמהרש"א מה זאת. אז ספר המרש"א וגלה לו כל הענין, היות שזה הבחור היה גלגול אחאב מלך ישראל ומחמת זה חלק לו כבוד כל כך. ומחמת שאחאב מלך ישראל נהרג היה מכרח זה הבחור להיות נהרג גם כן. ותכף שיצא לעולם זה הבחור אזי תכף נברא משחית אחד בשביל להרג את אותו הבחור הנ"ל והיה עומד במקום ההוא דהינו סמוך לעיר הזאת והיה מצפה עד שיגיע זמנו של זה הבחור הנ"ל שיהיה נהרג על ידו. ומחמת שאתם עכבתם אותו כנ"ל, עד שנהרג בכאן על ידי האדון הנ"ל, על ידי זה היו מכרחים לתן להמשחית הנ"ל איש אחר במקומו, וזה ההרוג שנהרג על ידו. על פן צריכים אתם לקבל תשובה, כי על ידכם נהרג זה ההרוג, כי אתם סבתם זאת על ידי העכוב שעכבתם את הבחור פה כנ"ל.

אז נפל הרב המדינה לפני רגלי המרש"א ופיס אותו והתחנן לפניו שימחול לו. ובקש אותו שיתן לו תשובה. ואמר לו המרש"א, שתשובתך שתסלק מידך את פת הרבנות ותהיה בעל עגלה. וקבל על עצמו כך, ונעשה בעל עגלה: ודבר אלקינו יקום לעולם.

אחי יקר

אל תשכח לתרום לעלון שלך
תן לו, שימשיך ויגדל! נח

בכל מכשיר "קהילות"
תחת השם

השבת של רבי נחמן מברסלב

או בדואר, חשבון 7 2255 89

לראות באב"י הנחל = מנהגים (חלק ב') =

... אחד שאל אם הוא יכול להניח שני תפלין ביחד - רש"י ורבנו תם, אמר לו ר' ישראל: "אתה תעשה ככה, אני לא עושה ככה, כי הייתי עם ר' ישראל קרדונו והוא היה מניח זה אחר זה, גם כל אנ"ש וכו'... נכון, אני יודע שישנם נוהגים לשים ביחד, אצל הספרדים... אבל אנחנו לא ספרדים."

אחד שאל פעם את ר' ישראל אם נוהגים לעשות הפל כמו האר"י ז"ל, ור' ישראל השיב קצת ברמז שלא.

בענין הנסח של התפלה באומן בראש השנה אמר שהכי טוב הוא להתפלל בנסח שלנו (ספרד), ויש הבדל רק בחזרת הש"ץ. ואמר: "לא צריכים להסתפל על האחרים, נעשה המנין שלנו, ומי שרוצה לבוא - יבוא. אפשר לעשות שני מנינים." (אלול תשנ"ב)

בעת הקבוץ בראש השנה בשול ברסלב (בשואמון עוד היה סגור), ספרדי אחד התלונן על זה שבראש השנה, התפלה בנסח ספרד היא באריכות, ור' ישראל אמר לו: "אז שיעשו פה מנין ספרדי בשבילכם." ושאלו איזה רב ידוע בברסלב, את השאלה הזאת ולא הסכים לזה, ור' ישראל הקפיד עליו.

ר' ישראל אמר לאחד שיעשה ארוסין כמו הספרדים, ואחד אמר לו שהוא נוהג כמנהג אשכנז, השיב ר' ישראל: "נו, העקר יהודי". ויכול להיות שבקש זאת מצד שהיה לחתן התלבטות בנוגע לשדוך, ואין בארוסין הנהוגים אצל הספרדים כל כך התחייבות, ויותר קל לבטל את השדוך.

אחד שאל איך לנהוג בהלכה, ספרדי או אשכנזי? ור' ישראל השיב לו בתנועה של היד: "רבנו!"

לכמה אמר להמשיך בנסח ספרדי.

תימני סופר סת"ם ששמע בשם ר' ישראל שיותר טוב לנהוג כאשכנזי, ורצה להתחיל לכתב בנסח אשכנזי, שאל את ר' ישראל, וענה לו שימשיך בנסח שלו. ובכל עניני המנהגים והנסחאות - כל אחד יעשה כמו ששמע מרבו, כפואבא בספר המדות (צידק ט).

טבילת המקוה בשבועות הוא חסד עליון ורחמים גדולים ודעת נפלא מאד. פי שבועות הוא שכל דק ועליון וגבוה מאד, שהוא חסדים ורחמים גדולים מאד, פי הרחמים הם כפי הדעת, כמו שמבאר במקום אחר. אשרי הזוכה לקבל קדשת שבועות, בפרט המקוה של שבועות, שהיא מקוה של שער החמשים, שמשם נמשך הקדשה והטהרה על ישראל או (ל"מ ג"ו).

בשבועות מקבלין התורה, ואז יכולין לקבל חיות חדש ולהמשיך רפואה להראה (שם, רס"ו).

... ועורנו תכנו והושיענו שנוכה לטהר ולקדש ע

צמנו בכל עת על-ידי טבילת מקוה, ונוכה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה על-ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטמאות, מכל החטאים והעונות והפשעים שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו

קדשה גדולה על-ידי המקוה הקדושה. ותשפיע עלינו על-ידיה דעת גדול ורחמים רבים. ותתן לנו כח ותעורנו שנוכה להמתיק על-ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על-ידיה, ותושיע לנו תמיד על-ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד, ויקים מקרא שפתוב, מקוה ישראל יהוה, מושיעו בעת צרה.

ותכנו להמשיך עלינו קדשת המקוה של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו שאז נתקרבו ישראל אליך וכוונו לקבל את התורה הקדושה על-ידי טבילת המקוה.

ונוכה כלנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון, ודעת גדול מאד. ותעורנו שנוכה להמשיך עלינו קדשת המקוה הזאת בכל הש"נה כלה, ונוכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה. ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: (לקוטי תפילות - מתוך תפילה ג"ו)